

[Wihjelm]

mig til de to ting, der er indeholdt i forespørgslen.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Nu har vi haft debatten, og jeg skal på forespørgernes vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketetinget

konstaterer, at der ikke med østre landsrets dom af 18. juni 1982 er præcedens for generel omvurdering af praksis om fradragsret for advokat- og revisorbistand i skattesager, idet dommen må anses for begrundet i den pågældende sags særlige omstændigheder, og

opfordrer regeringen til snarest at iværksætte de planer om at effektivisere kontrolvirksomheden og forstærke samarbejdet mellem skattevæsen og toldvæsen, der blev fremlagt af den forrige regering den 2. september 1982, samt at søge de hertil nødvendige ekstra bevillinger,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu af Lykketoft (S) m.fl. fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

De indlæg, som er kommet fra forespørgernes side, har været interessante, og de har efter min mening vist en helt eklatant misforståelse af, hvad det er for problemer, der egentlig er opstået i forbindelse med Jauer II-sagen.

Hr. Lykketoft sagde, at det var en ny stil, at en anke til højesteret er blevet hævet, og at nu skulle man gætte sig til, hvad højesteret ville være kommet til.

Det kan jeg ikke forstå. Hvad vil det sige, at folketetinget skal gætte sig til, hvilket resultat højesteret ville være kommet til?

Folketinget er lovgiver, og folketetinget skal hverken beskæftige sig med at gætte sig til, hvilket resultat domstolene kommer til, eller give sig til at fortolke indholdet af en afgørelse, der er truffet af domstolene. Det er

folketetinget, der fastsætter, hvad der er gældende ret, og det er højesteret, der fortolker den ret, som folketetinget vedtager. Så dette med, at folketetinget nu skal gætte sig til, hvilket resultat højesteret ville være kommet til, røber fuldstændig klart, at man slet ikke har forstået, hvad der har været problemet i forbindelse med Jauersagen.

Hvis man hævder, at det er en ny stil, at ikke alle sager, som går skatteministeriet imod, skal ankes til højesteret, så vil jeg sige, at man godt må hævde, at det er en ny stil, og at jeg er glad for den ny stil. Jeg vil benytte den i så vidt et omfang, jeg har mulighed for det.

Det er en misforståelse, at alle sager, som går et ministerium imod, absolut skal prøves ved højesteret. Forholdet er jo det, at der er forskel på sager. Der kan i en lovgivning være visse begreber, der er af principiel betydning: det kan i skattelovgivningen være begrebet »driftsomkostning«, det kan være »spekulation«, det kan være andre begreber, som folketetinget har sat ind i en lovgivning, en lovgivning, som man ønsker at bevare. Det kan være tvivlsomt, hvordan disse begreber fortolkes, og i sådanne situationer er det soleklart, at man må have den højeste juridiske instans' udtalelse om, hvad der forstås ved de forskellige begreber.

Hvor vi altså har en lovgivning, som vi ønsker at bevare, men hvor rækkevidden af lovgivningen er tvivlsom, dér kan en dom have afgørende betydning, og hvis den har det, må vi selvfølgelig søge højesterets dom. Men i Jauersagen er forholdet jo et fuldstændigt andet. Dér er forholdet det, at det indtil Jauer II-dommen fra administrativ side var blevet hævdet, at det var gældende ret i Danmark, at man ikke kunne få fradrag for sine omkostninger. Så falder dommen, og denne dom siger, at man i »visse situationer« kan få fradrag for sine omkostninger, og at »visse personer« kan få fradrag for deres omkostninger. Det er vi altså tilfældigvis nogle der synes var et rigtigt resultat. Jeg synes, det var et rigtigt resultat; jeg synes, det var en ønsket retstilstand, der her blev tilkendegivet.

Hvad kunne man have opnået ved at anke denne sag til højesteret? Vi skulle ikke sidde og gætte os til højesterets resultat. Vi kunne måske vente os en stadfæstelse, og hvis højesteretsdommen var blevet en stadfæstelse, ville jeg have fremsat et lovforslag i folketin-